

شیم خالی دلم پر

نویسنده: زهرا خرمی

niceroman.ir

جیم خالی دلم پر

نویسنده: زهرا خرمی

ساعت ۱۸:۳۱

خلاصه: دختری که خانواده نداره و برای پیدا کردن یه لقمه نون به حرف دری میرنه ولی نجاپتو پاکیشو حفظ میکنه و خودش و مثل پسرا کرده و اسمشو گذاشته ماهان

دررر حسرت دیدار

تو آوارہ ترینم

به نام حضرت دوست که هر چه دارم از اوست

ادامه دارد...
.....

اینم از دومین رمانم اولی زیادی تخیلی بود ولی این کلا تخیل مخیل توش نی امیدوارم خوشتون بیاد.^۰

ساعت ۱۳:۲۲

کیف دستش داشت میرفت آها منظورش اون بود موتور و روشن کردم دختره بغل خیابون
بود با سرعت رفتم به طرفش و کیفش و زدم داشت جیغ جیغ میکرد همینطور میرفتم که
صدای ماشین پلیس او مد اگه نشنیده بودم تعجب میکردم بیا سرهنگ با تموم سرعت
میرفتم از این کوچه به اون کوچه تا گمشون کردم رفتم طرف خونه احمد
.....

عکس کاور لیدیا (ماهان)

ساعت: ۱۳:۱

وقتی رسیدم احمد در خونشون بود متورو خاموش کردم او مدم پایین من: احمد ددد یعنی
گند بزنن به این علامت دادنست یعنی خاکک احمد: بیا اینجا !!! داداش بینم تو کیف چیه
هست حالا کیف و باز کردیم دهنم وا موند یه چند تا پسته تراول و یه شناسنامه و یه عکس
من: اه اه دختره چه بیریخت بوده عکس و شناسنامه رو کردم تو جیبم شاید لازم بشه و
پولا رو نصف نصف کردیم من: چاکریم داش ایول گل کاشتیم من دیگه برم فعلا احمد
بودی حالا من: نه باوووو برم کار دارمهم و سوار موتورم شدم و به طرف خونه برگشتم موتور
و پارک کردم وارد خونه شدم و ولو شدم رو تخت فردا قرار بود برم مسافت یجورایی دوست
داشتیم برم یجوراییم مترسیدم با چند تا پسر برم اگه اونا میفهمیدن دخترم چی با همین فکرا
خوابم برد صبح با صدای در بیدار شدم ایییییی و اییییی خواب موندم سریع چمدونم و
برداشتیم هی زنگ میخورد یه دست لباس پوشیدم تو آیینه خودم نگا کردم اوکی خوبه با
پسرا مو نمیزنم پولا رو گذاشتیم تو کوله پشتیم و در و باز کردم من: سلام مم فرزاد: سلام
زهرمار چرا در وا نمیکنی خواببب موندی انقد خوابم میومد من: او هوممم فرزاد خنده ای
کرد فرزاد: مثل دخترها حرف میزند ولی خدایش قیافت با دخترها مو نمیزنه بیا !!! برم که
منتظرموند یه لب خند کج و کوله زدم و به طرف ماشین رفتم یه فراری قرمز اففف ما
چطوری زندگی میکنم این چطوری زندگی میکنن رفتم عقب نشستم یه پسر حدوداً ۲۳ ساله
با چشمای عسلی و موهای مشکی و جلو هم یه پسر ۲۳ ساله با چشمای قهوه ای و موهای

خرمایی و راننده هم یه پسر ۲۳ ساله چش ابرو مشکی جذاب فرزادم که ۲۲ سالشه و چشای قهوه ای و موهایی مشکی و صورتی متناسب داره من:سلام همه برگشتن نگام کردن همه با هم سلام کردن فرزاد:بزار معرفیتون کنم خب بچه ها این ماهان و اینم آرشام (مو خرمایی کیوان(چش عسلی) او اینم آقا آرتان وایسیبی نه میگم چقد چهرش آشناست سرهنگ اینجا چیکار میکنه من:خوشبختم آرتان:همچنین ولی خیلی آشنا میزند فکر میکنم یه جایی دیدمت من:فکر نکنم من که ندیدمت فرزاد:دیررر شد آرتان حرکت کن ماشین و روشن کرد و حرکت کردیم من وسط فرزاد و آرشام بودم اه این دیگه چه آهنگاییه فلشو از تو کوله پشتیم در آوردم من:این فلشو بزن بابا این چه آهنگیه گراشتی آرتان:بیا ببینم تو چی گوش میدی فلشو زد که صدای یوتک پیجید ولی، وسطاش بود

وقتی بیسیم، ۱۵ سالت یود گفتم دوست دارم

* از شرم سرخ شدی گفتی آپینت چیه *

*وقتی بیست سالت بود گفتم دوست دارم *

گفتی چرت نگو بابا ماشینت چیه

همه با تعجب نگام میکردن

فرزاد: این چه آهنگایی که گوش میدی مثل همینا که شکست عشقی خوردن من: خخخخخ
منو شکست عشقی بابا من دوست دختر دارم فرزاد: ای نامرد چرا بهم نگفتی

کیوان: حالا کیہ این دختر

من: نمیدونم تو خیابون دیدمش وقتی رسیدیم بهش زنگ میزنم

.....ادامه دارد....

عکس کاور لیدیا

تا تو ماشین میشنیمم خوابم میگیره نمیدونم چرا اوナ حرف میزند ولی من گیج خواب بودم نمیشنیدم چی میگن تا چشام بسته شد و خوابم برد چشمam و که باز کردم که سرم رو شونه آرشام بود و آرتانم از تو ماشین نگام میکرد سریع بلند شدم آرتان: وقتی خوابی قیافت مثله دخترای مظلوم میشه من: دیگه چی همون بگین من دخترم دیگه والا از بس اضطراب داشتم دستم میلرزید من: ببخشید آرشام که رو شونت خوابیده بودم آرشام: اشکالی نداری حال داد مثل اینکه یه دختر خوابیده با با اعصابانیت نگاش کردم آرشام: بابا شوختی کردم کیوان: آرشام دختره پیام داده گفته ۵میلیون پول توش بود با شناسنامه و عکسش واپسی یعنی درباره اون حرف میزن ای خداااا من: اوهووو مگه چه خبره آرشام: اه فراموش کردم بگم آقا آرتان سرهنگه و من دیگه و کیون سروانه من: ॥ چه باحالللل

چه باحال بخوره تو سرم دزد و پلیس تو یه ماشینیم

آرشام: آقا من این نقاب سیا رو گیر بندازم تیکه تیکش میکنم لامصب هر موقع من با دوست دخترامم اون پیداش میشه من: پس حدقل این آقای نقاب سیا بدرد خوردن همه زدن زیر خنده کیوان: ای خدا کی میشه من اینو گیر بندازم و درجم بالا تر بره ها

آرتان: دو ساله درگیرشم اگه گیرش پندازم

آرتان: خوب اتاقا سه تان دو تا از اتاقا رو دو نفره میخوابیم یکی یه نفره من: تک نفره و اسه
من آرتان: نوچ نمیشه باید بدیم به کیوان من: چرا آخه آرشام: چون مثل الاغ لگد میزنه
من: حالا چی میشه تحملش کنید آرتان: من که عمرن پیشش بخوابیم آرشام: منم همینطور
فرزاد: رو منم حساب نکن من: افف باشه آرشام: ما هان با من میخوابه آخه شب میخوام
بغسلش کنم هیکلش مثل دختر است حال میده من: هوییییی دوباره به منتنن گفتییی
دختررر کیوان: به پا حاملش نکنی من: خیلیییییی بیشورین اصلا من بر میگردممم
آرتان: نروووو بابا شوخی میکنن ما هان با من میخوابه آرشام: ای به خشک شانس
آرشام: فرزاد و آرشام با هم

ای خدا خودتت کمکمم کن من آخرش لو میرم من تو یه اتاق با یه پسر غریبه چیکار کنم
آخه همه رفتن تو اتاقاوشون آرتانم رفت تو یه اتاق پشتیشم من رفتم من:باید رو یه تخت
پخوابیم آرتان:آره تخت دونفرست دیگه

یعنی من بغل یه پسر باید بخوابم مجبورم یعنی شک میکنن لباسام و گذاشتم چشمم به پنجره افتاد پرده رو کنار زدم دریا بهم آرامش میداد من: میتونم برم دریا آرتان: الان من: آره خیلی نیاز دارم آرتان: باشه برو موهاamo درست کردم و در اتاق باز کردم داد زدم من: منتننننننننننننن دارم ممهممم میرمهممم دریا!!! و منتظرشون نموندم و زدم بیرون همینطور قدم میزدم که به دریا رسیدم یه نفس عمیق کشیدم کجایی آبجی جونم یعنی ممکنه زنده باشه آه مامان زود رفتی یه چشمم به یه دختر افتاد که بغل یه سخره نشسته بود و به دریا خیره شده بود موهای بلندی داشت رفتم طرفش و بغلش نشستم سریع از جاش پرید من: نترس بابا نترس کاریت ندارم دختره: لطفا مزاحم نشید آقا من: گفتم کاریت ندارم با تردید نشست من: گرفته ای دختره: آره دیگه هر کی یه دردی داره من: آره حق با توئه دختره: تو هم حالت بهتر از من نیستا من نازیم من: منم ماهانم نازی: خوشبختمن من: همچنین میخوای دردودل کنی کاریت ندارم فقط میخواهم آروم شی نازی: ممنون بعد

چند دقیق شروع کرد نازی: تک دختر بودم مامان و بابا عاشقم بودن تا وقتی بزرگ شدم
چند روز بود مامان و بابام آشفته بودن تا یه روز مئمورا ریختن تو خونه و هممونو بردن
ترسیده بودم اونجا که رفتم یه مردو یه زن من تو بغلشون گرفتن و گریه میکردن
نمیدونستم چیکار کنم به اینجا که رسید اشکаш سرازیر شد گفتن اونا پدر و مادر اصلیتن و
اون زن و مرد تو رو دزدیدن نمیتونستم خیلی مریض شدم رضایت دادن و اونا آزد شدن
اصلا با خانواده جدید نمیساختم ولی مجبور بودم تا تا و زد زیر گریه یه شب خونه تنها
بودم فقط منو داداشم که تازه باهاش آشنا شده بودیم خونه بودم تو اتاق بودم که اوmd تو
اتاقم اول خوب بود ولی بعد یه دفعه شروع کرد به بوسیدنم و دیگه نتونست حرف بزن
فقط یه کلمه گفت تجاوز تازه فهمیدم کسایی بدتر از منم هستن چشمam پر از اشک شده
بودن برای اولین بار دلم میخواست با یکی دردودل کنم من: الان کجا زندگی میکنی

.....

ادامه..... دارد

عکس کاور آرتان

ساعت: ۲۰:۲۷ فصل ۶

نازی: یه خونه نقلی کوچیک گرفتم پایین شهر تهرون من: خونه منم پایین شهره تهرونه نازی
واقعا بہت نمیاد پایین شهر بشینی من: میتونم باهات دردودل کنم نازی: حتما من: اول از
همه من دخترم با تعجب نگام کرد نازی: دروغ من: بخدا اسم لیدیاست ۱۹ سالمه فقط
گوش کن چیزی نگو از وقتی یادمه مامان بابام هر روز دعوا میکردن تا وقتی یه شب مامانم
سکته کرد و مرد دربدر شده بودیم صاحب خونه بیرونمون کرد منو خواهرم که یه سال از
من بزرگتر بود رونه خیابونا شدیم یه شب وقتی دنبال یه جا خواب میگشتیم چند تا پسر
مست بهمون حمله کردن منو خواهرم فرار کردیم ولی راهمون از هم جدا شد دیگه یلدا رو
ندیدم خودم و شبیه پسرا کردم و با احمد که یه دزد بود آشنا شدم و دزدی یاد گرفتم بعد که
یکم اوضام بهتر شد یه کار تو کافی شاپ پیدا کردم و با فرزاد دوست شدم هیچکس
نمیفهمه دخترم یهو نازی پرید و بغلم کرد و گریه میگرد صدای آرشام بلند شد آرشام: به به
نرسیده مخ زدی نازی ازم جدا شد من: برووو منو با خانومم تنها بزار برام یه خط و نشونی

کشید و رفت تا رفت منو نازی زدیم زیر خنده من: پس اینجا چیکار میکنی نازی: دنبال دوستام او مدم من: پس تو هم مثل منی

ساعت ۵۴:۳ فصل ۷

ادامه دارد.....

عکس، کاور آرتان

دوسناده هایی که در اینجا آورده شده اند ممکن است در دسترس نباشند و بخوبی ترجمه نشوند. این متن را میتوانید با دلیلی که از این متن لذت بریده باشید، در سایر مواردی هم استفاده کنید.

ساعت ۱۷:۵۶ فصل ۸

بازی میکردن ولی نه اونطرف که منو نازی بودیم سریع دویدم طرفشون من :بچه ها!!!!!!
فرزاد:چخبرته من :برنامه امشب ردیفه آرشام :لی لی دیشنگ و دیشنگ لی لی همینطور
میخوند و میرقصید من :جمع کن خودت و تنه لش حالا باید بریم خرید هر سه با هم
خریددیدد من:بجز پنیر شما تو یخچال مگه چیز دیگه ای هم دارید کیوان :راست میگه
بابا منو ماهان میریم شما هم خونه رو تمیز کنید بریم ماهان من :باشه سویچ ماشین آرتان
و برداشت و سوار شدیم و من :د برو که رفتیم حرکت کردیم بعد چند دیقه به یه هایپر
مارکت رسیدیم کیوان :بپرررر پایین رفتم پایین چند تا خرتو پرت و هله هوله وخریدم
او مدیم بیرون

ادامه دارد.....

عکس کاور لیدیا

ساعت ۴:۲۹ فصل ۹

من:بریم دیگه زود باش کیوان:باشه بریم رفتیم سوار ماشین شدیم و برگشتیم در ویلا که
باز کردیم همه جا مرتب شده بود من:به به چه کردن آرتان :پس چی فکر کردیں و سایلو تو
آشپز خونه گذاشتیم و او مدم نمیدونم چرا یهو احساس خوابالودگی کردم خودم و انداختم رو
تخت و خوابم برد وقتی بیدار شدم صدای خنده از بیرون میومد سریع یه کت طوسی
پوشیدم موها مو درست کردم و زدم بیرون دیدم چهار تا دختر که یکیشون نازی بود با پسرا
هی میخندیدند ولی نازی یه گوشه نشسته بود و فقط لبخند میزد رفتیم نزدیک من:اییییی
نامردا!!! بدون من شروع کردیم کیوان ناراحت نشو حالا آرتان :آخه مثل دخترای معصوم
خوابیده بودی دلمون نیومد بیدارت کنیم و زدن زیر خنده من:ببند چطوری نازی خوبی نازی
آره عزیزم رفتم کنارش نشستم آرشام: دو تا کفتر عاشق نازی: خوب بزار بچه هارو معرفی

کنم اون دختر چش سبزه رویاست و اون چشم قهوه ای آنا و اون چش مشکی عسل
من: چه گیری دادی به چشماشون خخخ با هم دست دادم عسل: خخخ چه اسمی داری
ماهان مثل ماهیی من: آره تو هم عسل مدفوع زنبورا همه زدن زیر خنده عسل: ولی من
شوخيی کردم من: منمم شوخی کردم روشو با نازی کرد اونور من: میاید بریم کنار دریا
همه موافقت کردن وسایلا رو برداشتیم و رفتیم لب ساحال زیر انداز و پهن کردم ولی نازی
رفت رو یه سخره نشست من: هیچکس طرفش نره تنهاش بزارین آرتان: کی حالا خواست
من: ببند همه خنده میکردن و حرف میزدن ولی من اصلا حواسم اونجا نبود به نازی فکر
میکردم به خواهرم که میتونم پیداش کنم یا نه آرتان: همه که تو خودتونین جمع کنید بریم
بابا موقع شامه بلند شدیم بریم همه رفته بودن که یاد نازی افتادم سریع برگشتم که صدای
جیغ او مد با تموم قدرت که داشتم بطرف دریا دویدم داشت تو آب دستو پا میزد سریع
پریدم تو آب یکم گشتم که پیداش کردم سریع گرفتیمش و کشیدگش بیرون همه مات
نگام میکردن

ساعت ۱۹:۳۸ فصل ۱۰

ساعت ۱۳:۰۲ فصل ۱۱

ادامه دارد....

عکس کاور لیدیا

ساعت ۲۰:۴۳ فصل ۱۲

با تکون دادنای یکی بیدار شدم

من: ها حته

فرزاد: رسیدیم آجی گلم بیدار شو

من: خوو بلند شدم و از ماشین پیاده شدم همه با فرزاد خدا حافظ کردن

من: پس فعلا منم برم

آرتان: وايسا ميرسونيمت

من: نوچ مي خواه قدم بزنمم

آرشام: هر طور راحتی دستم و کردم تو جیب کتم و به راه افتادم که

گوشیم زنگ خورد نگا کردم نازی بود

نازی: سلام خوبی لیدیا از وقتی رفتی دوباره تنها شدم میام تهران باز دوباره با هم باشیم

من: لیدی قربونت بشه عزیزم چرا بغض کردی تو بیا اصلا با هم زنگی میکنیم نازی: واقعا

من: آره عشق ممهم نازی: در دد بیشур من: خخخ خاله فداتشم عشق نازی: خخخ

خیلی خولی دختر من: ممنون از طعیریفتون بانو بعد کلی حرف زدن قطع کردم نزدیک خونه

داشتمن میرفتم طرف خونه که دانیال با دوستاش دوباره پیدا شدن اون اولین نفری بود که

فهمید من پسرم خیلی اتفاقی فهمید دانیال: به به خانوم پسر نما

من: دانی اصلا حوصلتو ندارم بکش کنار تا نکشتم دانی: او ه ما مامانم اینا منو نکشی يه

وقتا هیچی نگفتم و ازش گذاشتمن و یکی محکم زدم رو هلو هاش و پریدم تو خونه و در و

بسنم محکم میکوبید به در ولی من عمردا در و باز کن خودم و پرت کرد یه گوشه و چمدوننم

بلغم

ادامه دارد کاور لیدیا

ساعت ۱۲:۲۰ فصل ۱۳

اه احمق هی در میزد رفتم تو خونه و در و قفل کردم نشستم یه گوشه نمیدونم کار درستی کردم که با پیشنهاد همکاری باهاشون موافقت کردم نمیدونم ولی این تنها راهیه که میتونم خواهرم و پیدا کنم وای آبجی چقد دلم واست تنگ شده هر جا هستی مواطن خودت باش یه چایی درست کردم و خوردم که گوشیم زنگ خورد شماره ناشناس بود صدام و پسرونه کردم من :الو بفرمایید

چطوری شاسکول

من :مرض داری آرتان شماره منو از کجا آوردى

آرتان :از تو گوشی فرزاد

من :خو حالا فرمایش

آرتان :اوهووو خانومو بلند شو بیا رئسم میخواد ببینت

من :الانننن خول شدی

آرتان :آره الان

من :باشه او مدم آدرس و واسم بفرست

آرتان : فقط خودت و شبیه پسرا کن

من :اوکی فعلا

آرتان :میبینمت

سریع لباسم و پوشیدم و پولایی که خرج نکرده بودمشون و برداشتیم و زدم بیرون یه نگا تو کوچه کردم آخشن اثربی از دانیال نبود رفتم تو و موتورم و در آوردم کلاه کاسکتم و سرم کردم و گازش و گرفتم با سرعت میرفتم جلوی آگاهی یکه تک دادم یه سروان او مد طرفم سروان :آقا چیکار میکنید بباید پایین سریع باشید من :ببند فکو باوومیزنم همین دو تا دندونتم میشکنما برو اونطرف تنہ لش سروان :بی احترامی به مامور قانونم که میکنید من

ببخشید احترام چیه هست او مد طرفم من : بهم دست بزئی خودت میدونی سروان : میزنم
خوبم میزنم دویدم دور موتور میدویدیم

_اینجا آآآآ چه خبره آآآ آینکه آرتانه

سروان : ایشون جلوی آگاهی تک دادن با موتورشون و به منم بی احترامی کردن آرتان : که
اینطور ایشون قراره با ما همکاری کنن بعدش برای این کارشون توان پس میدن من : من
توان و پس نمیدم خیلی توان و دوست دارم کیوان : ببنددد و او مد طرفم منو بردن تو یه
اتفاقی در زد و وارد شد

_بیا تو

کیوان : سلام قربان پسره یا دختره و آوردیم

_بیاین تو بشینین چند دیقه دیگه جلسه شروع میشه

کیوان : بله قربان ایشون میشینن ولی من برم خبر بدم

_باشه برو

کیوان : بله قربان و احترام نظامی گذاشت و رفت

من : چه قربان قربانی میکردا خدایی اصلا بهتون نمیاد مثل همین پیرمردا میمونی که رو
اعصاب رژه میرن

_لطفا احترام خودتون و نگه دارید

من : بابا خیلی سنگینه نمیتونم نگهش دارم

هیچی نگفت

من : میشه یه سوال بپرسم

_بفرمایید

من : من باید چیکار کنم یعنی نقشم در این بازی چیه

_وایسا همه بیاین میفهمی

من آها باشه

من : خوب میشه یه سوال دیگه پرسم

بفرمایید

من : این باند قاچاق انسانه

گفتم صبر کنید میفهمید ای بابا

من: باشه باشه فهمیدم خوب میشه یه سوال دیگه پرسش

بپرس

اینو با حرص گفت من: آرتان هم تو این بازی شریکه

گفتگو صبر کنید میفهمید

من: خوب باشه

من: میشه یه سوال دیگه هم بپرسم

اینی بابا چه غلطی بیکار دمدم آخه

من ندادی اه

من باشه دیگه هه نمیگم پیرمرد و رمو کردم طرف در و نشستم نیم ساعت بود که پیدا شون
نیوی اعصابیم خورد شد

من: همسی، پرورد

باز گفت بی مرد نیال

من : چه اخلاق گندی داری میگم اینا پ کجان

سر قبر عム میان دیگه اگه کارمون پیشت گیر نبود الان زندانن بودی

من : فعلا که گیر پس ببند فکو بشین

همین موقع بود که در باز شد و کیوان و آرشام و آرتان او مدنده تو من : حالا ضروری
بوددد برین سر قبر عمه‌ی این و به رئس اشاره کردم

آرتان : این بی احترامی و ببخشین قربان

اشکال نداره نمیخواه رسمي حرف بزنید راحت باشین بباید تا سریع شروع کنیم یعنی
مننن دیوونه میشمم کیوان داشت میخندید آرشام زیر چشمی نگام میکرد و ریز
میخندید آرتانم که نیشش تا بنا گوش باز بود بدخت
.....

ادامه دارددد.....

عکس کاور لیدیا

ساعت ۱۴:۳۷ فصل ۳۷

رئس : خوب فقط گوش کنین این گروه ، گروه قاچاق مواد مخدر اعضای بدن و دختره که
اونا رو میبرن و اسه شیخ های عرب اوナ نیاز به کسایی دارن که دختر و اسشون پیدا کنه که
اونا دو تا زن و دو تامرد و اسه این کار دارن ولی به دو نفر دیگه نیاز دارن که اوナ هم آرشام
و آرتان که طی این چند ماه خوب تونستن وارد گروه بشن خوب لیدیا تو جز یکی از این
دخترایی اونجا چند تا عرب میان و بینشون اصلی ترینشون هیراد که یه رگش ایرانیه اون
همه کارا رو هماهنگ میکنه اون اول سه تا دختر و انتخاب میکنه وقتی کار ازشون کشید یه
شب باهاشونه و بعد کارشون و تموم میکنه کیوان دخترایی که عربای دیگه بردن و همه
فاراری میده لیدیا باید به شیخ نزدیک بشه و مدارکی که کسایی که تو این کارا نقش داشتن

چه چیزایی قاچاق میکردن و چند ساله و باید بدست بیاره فقط نباید بیشتر از یه ماه طول بکشه یعنی کارش تموم حالا لیدیا میخوای با ما همکاری کنی

بخار خواهرم هر کاری میکردم

من : اوکی هستم فقط پیری اگه انتخاب نشدم و نتونستم کمک کنم کمک میکنید آجیم و پیدا کنم

رئس: پیری خودتی پیریخت آره کمکت میکنیم فقط فردا صبح اینجا باش

من: پس حله چاکرتونیم فعلا و سریع او مدم بیرون و سوار موتورم شدم و به طرف خونه حرکت کردم وقتی رسیدم موتور و پارک کردم وای خدایا! کمک کن تا بتونم انجامش بدم بعد از یکم تلوزیون دیدن شام خوردم و خوابیدم صبح زود بیدار شدم و رفتم به طرف اداره پلیس دوباره تک دادم و جلو همون سروان ایستادم سروان: باز زرزز توووووو من: پ ن پ رو حشم (اصلا چه ربطی داشت خدایی) سریع رفتم تو و در همون اتاق قبلی و باز کردم همه بودن من: جمعتون جمع بود گلتون کم بود سریع نشستم من: سلام همه جوابم و دادن رئس: خوب حالا که همه او مدن از این کار فقط ما خبر داریم دیگه هیچکس نباید بفهمه از الانم شروع میکنیم میریم هتل شاپرک لیدیا میری اتاق ۴۰۲ اونجا یکی منتظرته که گریمت کنه خوب پس ادامش و تو هتل ادامه میدیم همه با هم از اتاق او مدمیم بیرون سوار موتور شدم و به طرف آدرسی که تو برگه نوشته بود رفتم * هتل ۵ ستاره شاپرک * پیاده شدم و رفتم طرف پذیرش من: ببخشید آقا من مهمون خانوم رضاییم (آرایشگر) یه نگاهی به یه دفترچه کوچیک انداخت پسره: بله بفرمایید بطرف یه راهرو حرکت کرد منم پشت سرش راه میرفتم تا به اتاق ۴۰۲ رسیدیم پسره: بفرمایید من بیشتر نمیتونم بیام دنبالتون در زدم که یه دختر در و باز کرد منو کشد تو دختره: خوبی دوست جونم من: ها! سریع منو انداخت داخل و در و بست

ادامه دارد.....

عکس، کاور آرتان

ساعت ۲۱:۰۰ فصل ۱۵

دختره : بیا بابا و اسه اطمینان اینطوری گفتم سلام من سارا م کارای گیریم و آرایشت و انجام میدم

من : مگه بازیگرم خنده ای کرد و منو نشوند رو صندلی و یه چیزایی به صورتم میزد درد میکرد انقد

من : آخ آخ یواش تر آروم آروم آخ آخ
سارا : چرا الکی جیغ جیغ میکنی من اصلا هنو دستم به صورت نخورده
من :)))) واقعا انقد رو صورتم کار کرد که من همونجا خوابم برد

سارا : بلند شو دختر بلند شو ببین چی شدی

من : ها))) چی شدم جیش کردممم او))) خاک به سرمممم
سارا : خخخخ نه بلند شو دختره دیوونه بیا جلو آینه و دستم و کشید و برد جلو آینه
من : وایییییی خدا))) این کیه

سارا : تویی ببین چه خوشمل شدی
من : میدونم من همه جوره خوشملم

سارا : برو گمشو
ابرو هامو برداشته بود موهم کوتاه بودن جلوشون بلند یه طرف صورتم صاف شده بود یعنی محشرر شده بودم

سارا : هویی خوردی خودتو بیا لباساتو بپوش انتر که به مهمونی نمیرسی
من : مهمونی

سارا : آره وقتی رسیدین او جا یه مهمونی گرفتن اونجا دخtra انتخاب میشن

من : عجب يه پيراهن رنگ شيري پوشیدم خيلي خوشگل بود يا سنگ دوزي روش با
صندلای رنگ شيري خيلي باحال

من : دستت طلا عشم خخخخ

سارا : برو اونور دختره چندش

همون موقع در زده شد سارا در و باز کرد و آرتان اوmd تو

آرتان : سلام پس ليديا کوش

سارا : فرار کرد

آرتان : چيبيسي چرا کجا رفت

من : سلام نميدونم گفت آبجي شو پيدا کرده و ميخواد بره پيشش

آرتان : واي بدختتت شديم رفتم طرفش و يکي زدم تو سرشن

من : يعني منو نشناختي بيشعور

آرتان : ليديااا توبيي آخه چطوری ليديای بيريخت خلو پيشناسم وقتی تبديل به هلو شده

من : خيليبيري بيشعوري

آرتان : حالا ولش بيا بريم که کشتی حرکت ميکنه با سارا خدا حافظی کردم و رفتيم وقتی
رفتيم آرتان با هواپيماء ميرفت و دخترها هم با کشتی ميردن منو سوار کشتی کردن رفتم
نشستم روی يکي از صندليا خيلي دختر بود خدا کنه بتونن فرار کنن داشتم فکر ميکردم که
چشم افتاد به يه دختر که نشسته بود دستش رو صورتش بود و گريه ميکرد رفتم طرفش
نميدونم چرا ولی دوست داشتم برم پيشش

من : سلام خوبی سرشن و بالا آورد و نگام کرد

واي باورم نميشدددد زبونمممم بند او مدھه بود

دختره : سلام ممنون

ولي فکر کنم اون منو نشناخت باید نشناسه

نشستم کل ماجراهی از وقتی پیشش نیودم تا همکاری با پلیس را تعریف کردم

يلدا: آخشن خوب شد این چند سال از خودت خوب مراقبت کردی منم تو یه کافی شاپ کار
میکردم و همچوشه مواظب خودم بودم فقط تو فکر تو بودم خیلی نگرانست بودم آبجی وقتی
از کافی شاپ میومدم گرفتنم و الانم اینجام

من: نگران نباش آبجی سالم از اینجا میریم عزیزم

کلی حرف زدم تا وقتی همون مردا اومدن و مارو بردن یه پسره اومد و من و یلدا و با خودش به طرف یه ماشین مشکی که نمیدونم مدلش چی بود بردن در و که باز کردن آرتان و آرشام بودن مارو پرت کردن تو ماشین من : آخر بر پدر بیشعورت لعنت آرشام خندید من : مرض بگیری آرتان

آرشم و آرتان به یلدا اشاره کردن

آرتان و آرشام با هم خواهیم بود

مکالمہ علیہ

آرتان : بیداش، کردی وای نه الان اونم باید وارد بازی شه

آرشم: میگفتم شیه بکهه ولی، امشب هر دو تا توں چقدر جنگر شدین

☆

☆

☆

آرتان: رسیدیم میدونید چطوری رفتار کنید که
من: بعله اوکی ماشین و پارک کرد و
ادامههه دارد دد.....

عکس کاور لیدیا ♥ _____ ♥

ساعت: ۱۶:۴۰ فصل ۳:

رفتیم تو صدای آهنگ خیلی زیاد و پر بود از دختر پسرای جون نگاهی به یلدا کردم وای که
چقد دلم و اسش تنگ شده بود یه لباس مشکی دکله پوشیده بود با آرایش مات خیلی
خوشگل شده بود یه زن او مد طرفمون آرتان نمیدونم بهش چی گفت که او مد طرف ما زنه
بباید دنبالم لباساتونو عوض کنین پشت سرش راه افتادیم در یه اتاق و باز کرد منو یلدا
رفتیم تو لباسامون و عوض کردیم من: یلدا بنظرت به خوبی تموم میشه یا قربانی مردای
عرب میشیم ها یلدا: وای تو هنوز منفی فکر میکنی منو تو آغوشش کشید یلدا: نگران نباش
آبحی جون درست میشه من: ببای بریم حالا در و باز کردم رفتیم بیرون من: وای کیفم یلدا
یلدا: برو بردار بیار من: اوکی الان میرم میارم و میام ادلی یلدا: تو هنوز ادلی رو از زبونت
نیوفتاده هاااا من: غلط کرم الان میدم سریع به طرف اتاق برگشتم اسم یلدا رد من
برعکس میکردم و بهش میگفتم ادلی چون اون اسمم و کامل نمیگفت واسه هم یه روز
نشستم فکر کرم بهش چی بگم ادلی لیدی خخخ کیف و برداشتمن و از اتاق او مدم بیرون
بیرون رو پله ها بودم که محکم خوردم به یکی که اون تعادلش و از دست داد و خورد زمین
منم رو ش من: ایی خدااا بر پدر هر چی کفش لعنت صندل کثافت اه اه

اگه فوش دادن تموم شد میشه بلند شی نگاهی بهش کردم

یه مرد با همین دستمالا که عربا میزارن رو سرشون و دو تا حلقه بلاش و یه لباس بلند طوسی

مرده: فکر کنم زیادی تو بغلم بهت خوش میگذره سریع بلند شدم

من :چرا جلو تو نگا نمیکنی آقا

مرده: ببخشید سینم شما رو ندید خورد بهتون

من: خواهش میکنم اشکالی نداره ولی دفعه‌ی دیگه سینتوونو جمع کنید به اینو اون نخوره

مرده: دختره زبون درازز

من: نظر لطفتونه او مد طرفم دستش و کشیده رو صورتم

مرده: دختر خیلی خوشگلی هستی ولی حیف این صورت واسه همچین دختری اخلاق خیلی گندی داری

مرد: خوب خوب فقط انتخابه دخترا به صفهفه چند تا زن اومدن و مارو به ترتیب درست کردن

مرده: همونطور که میدونید اول انتخاب و هیراد خان انتخاب میکنن هیراد خان لطفاً انتخاب کنید

ادامه دارد.....

عکس کاور هیراد

سلام دوستان امیدوارم تا اینجا از رمان خوشتون اومده باشه روز دختر و پیشایش به همتون تبریک میگه

پیش‌آپیش پنج شنبه روز دختر

روز عزیز دل بایاها

هوى ماما

ناموس داداشا

جیگر شوهرا

عامل خوشبختی پسر

مبا اارک دخملیا

روزلباس صورتیا

عشق پاستیلا

لاک خوشکلیا

معتادرژلب

شیطنتای یواشکی

دیوونه های لواشکی

بوسه های خجالتی

حساباتهای عشقولانه

تودل بروههای همیشگی

روزدخترپیشاپیش مبارک

اوووو

تقدیم به همه دختراء

دختر يعني فرشته

مراقبش باشید!

دختر يعني همونجا وايسا میام دنبالت دیر وقته

دختر يعني حوا برای کسی که آدمه

دختر یعنی بهونه گیری های مدام، از سر دلتانگی

دختر یعنی، لاکای رنگارنگ

ساعت ۱۷:۴۱ فصل ۱۷

گوشم و بهش چسپوندم آها کم باز میشد ایولللل در با صدای تیکی باز شد هر چی
برگه و مدارک بود و برداشتمن و زدم بیرون هنوز هرجومرج بود سریع رفتم پایین آرتان و
دیدم دویدم طرفش من: بگیرررر مدارکووو ببرر آرتان: آره خودشه بده به من خودتم
سریع تر برو در پشتی منتظرتن من: باشه سریع به طرف در رفتم در و باز کردم که دستم
محکم کشیده شد من: ای ولممممم کن هیراد: کجا کجا تو یکی و نمیزارم بربیی خانوم
خوشگله کرم و گرفت و منو رو کولش انداخت من: ولمممممم کن عوضیی و لم
کننننننن

هیراد: هیش آروم باش رفت طرف در یه ماشین پارک بود منو انداخت توش هر چی تقلا
کردم نتونستم در و باز کنم او مد نشست تو ماشین من: درررررر باززز کن اینجا پر از
پلیسه گیرر میوفتی بازز کن در و هیراد: وای ترسیدم پس تو هم خبر داشتی اه
لعنیبیی ماشین و روشن کرد و راه افتاد من: کیوانن کیوان هنوز هستی هیراد نگام کرد
کیوان: کجایی لیدی من: این پسره هیراد منو گرفته تو ماشینشم هیراد: بااا کیبیی حرفف
ممیزني ماشین و بغل خیابون پارک کرد و یقم و گرفت و شنود کند انداخت بیرون هیراد
دختره آشغال عوضیبیی آدمتنتت میکنم

من:عمتووووو آدم کن هرزه

هیزاد: نوبتت منم میرسه

ادامه دارد.....

..... عکس کاور هیراد

ساعت ۱۳:۱۸ فصل ۱

دیگه هیچی نگفتم انقد سکوت کرد تا خوابم برد چشمام و که باز کردم تو یه اتاق بودم
سریع نشستم واییبی خدایا همون لباسا تنم بود قفل در و آروم چرخوندم باز نشد محکم
به در زدم

به به لیدی خانوم مشاهده کردید هیچ راهی واسه فرار نداری کوچلو و روشو کرد اونور تا
بره دستم و مشت کردم بلا یهو چرخید یه نگا به دستم کرد یه نگا به من من :امم
مرگگگگ بر شاه مرگ بر شاه هیراد :خخخ خ دختره روانی و رفت تو افففف بخیر گذشت
روانیم عمهه البته اینو یواش گفتم رفتم تو هیراد :بیااا اینجاا من :هااا هیراد :هاا و درد
میخوام یه چیزی بہت بگم پس مو به مو کاراتو انجام میدی غذا درست میکنی تمیز کاریم با
تو و شیا هم کنار من میخوابی، نترس فعلا کاریت ندارم فقط کنارم میخوابی من :بعله دیگه

ادامه دارد.....

عکس، کاور لیدیا

ساعت ۱۸:۴ فصل ۱

چیزی نگفتم هیراد : یه چیز بیبی میگی یا بزنم تو سرت تا صدات بالا بیا هااا من
خوووووو خودت گفتی لال بشممم هیراد : دختره خلليل تا ده دقیقه دیگه پایین باش
من : اوکی و رفت اومدم برگردم که دوباره در و باز کرد خورد تو دماغم من : نه تا تورو

چلاغممم نکنی دست از سرم ورنمیداری هیراد : خفه خواستم بگم لباس تو کمد هست
سریع بیا من : ای خدا در و بست و رفت بلند شدم که دوباره در محکم باز کرد من
ماماممممم کندی عوضیبیبیبیبی هیراد : هووو چته تو زود بیایا برگشت بره که دستم
و بالا گرفتم و مشتش کردم یهو برگشت شیطون نگام کرد من : مرگگگ بر شاه مرگگ
بررر شاه مرگ بر آدم ربا هیراد : نه مطمئن شدم دیوونه ای باید یه دکترم ببرمت و رفت
بیرون رفتم طرف کمد چند دست لباس توش بود یه پیراهن آبی پوشیدم با یه کت سفید
پلندگی با شوار لوله ای سفید و کفش ال استار آبی آسمونی و در و باز کردم و رفتم بیرون
اهوع چه خونه ای یه پنجره دیدم سریع دویدم طرفش درش و باز کردم وایبی خداااا منو
کجا آورده ارتفاع پنجره تا زمین خیلی زیاد بود دور تا دور خونه پررر بود اززز دختر و یه
دیوار خیلیبی بزرگم درور تا دور خونه یعنی فرار غیر ممکن بود رفتم پایین نبود روی
کانایه ولو شدم اومد یه تلفنم دستش بود اومد طرفم و محکمم موهاامو کشید که جیغم
هوا رفت هیراد : صدا شوووو شنیدی پس هر چه زود تر مدارک و واسم بیار و قطع کرد من
احمق خوبه منم موها تو بکشم هیراد : جرعت داری دست به موها ببر من : جرعت مرعت
من ندارم بابا ولی خدایی این لباس عربی چیه میپوشی نگا الان چه گل شدی
ادامه دارد.....

عکس کاور لیدیا

امیدوارم از رمان خوشنون اومده باشه

دخترای گل عزیز دل بابا ها ناموس داداشا عشق شوهرها همدم پسرا روزتون مبارکککک

ساعت ۲۰:۴۶ فصل ۱۹

هیراد: کسی از تو نظر نخواست رفت طرف آشپزخونه و یه شیشه خیلی خوشگل که نمیدونم
توش چی بود و آورد هیراد: مشروب میخوری

مشروب ببیب پسره‌ی من: نه ممنونننن من برم تو اتاق و بلند شدم از پله‌ها بالا رفتم
در اتاق و محکم باز کردم و بستمش و رو تخت دراز کشیدم باید یه راه فرار پیدا کنم باید
چیکاررر کنم از اینور اتاق به اونور اتاق میرفتم اه و جی: سلام بر لیدی خانوم من: باز تو
اومندی برو حوصلتو ندارم میخوام فکر کنم و جی: تو مگه مغز داری که فکر کنی من: نه پ
 فقط خودت داری و جی: وجودانا اصلاً مغر ندارن من: ایییییی خدا!!! دیوونه شدم رفت
شدم مثل همین دختره تو رمان *زندگیم* اون بدباختم با وجودنش درگیر بود و جی: خوب
بابا رفتم آها!!! یافتم تو اون رمانه بود دختره ملافه‌ها و لباساً رو بهم میبست فرار میکرد آره
خودشه سریع لباساً رو بهم گره زدم و ملافه‌های اضافه هم دیگه صدای پا شنیدم سریع
جاش دادم تو کمد یهو در باز شد ترسیدم خودم چسپوندم به تخت هیراد بود مست بود
وای خدای منننن هیراد: سلام خانوم خوشگله و البته خوله من: بروگمشوووو مست کردی
اینا رو دلشت کشدار و چندش آور میگفت هیراد: نوج نوج خانوم خوشگله اینکارا دیگه
نداشتیم هجوم آورد طرفم منو محکم گرفت خیلی ترسیده بود گردنم و بوسه بارون کرد هر
چی تقلا کردم فایده‌ای نداشت یهو محکم منو از خودش جدا کرد دیوونه شده بود
کمربندش و باز کرد وای نه خدایا!!! من نمیخوام نجابتمن و که کلی برای نگه داشتنش تلاش
کردم از دست بدم او مد طرفم من: نه نیا!!! تو رو خدا!!! نیا!!! لعنتی میگم نیا یهو شروع کرد
با کمربند شروع کرد به زدنم یکم تعجب کردم خدا میدونه چقد خوشحال بودم که در امان
موندم آره چون دامنم هنوز پاکه بجا واسه درد گریه کردن واسه دامن پاکم میخندیدم آره
من ولم کرد و رفت بیرون و در محکم بست سریع قفلش کردم کلیدش و فراموش کرد
سریع ملافه‌ها رو در آوردم از پنجره آویزون کردم خیلی زیاد بود ولی مجبور بودم یه
نگاهی به همه چی کردم چیزی فراموش نکردم نوج از پنجره آویزون شدم داشتم یکم یکم
میومدم پایین که یه دفعه دستم رها شد نفسم بند او مد نزدیک زمین بود اما خطرناک بود
افتادم رو یه کسی فک کنم نگهبانان سریع بلند شدم فرار کنم که دیدم آرتانه من: توووووو

ادامه دارد دارد دارد

عکس کاور آرتان

ساعت ۲۳:۳۷ فصل ۲۰

نخورد آرتان: در اونننن دهننتت و ببندد ددد ميفهمی من: سرر من داد نزن اصلا من
ديگه حرف نمیزنم و رو مو كردم اونور آراتان: پياده شو بيا در طرف منو هم باز کن من
نوکرر بابات غلام سيا آرتان: غلام سيا جان لطف کن بيا اين درو باز کن که از تو باز
نمیشه من: حالا که اينجوريه خودت باش کن و از ماشين پياده شدم و به طرف درختا رفتم
كم کم ياد همون رمانه افتادم اگه منم بگيرن چي

آرتان

دختره احمق روانی شرط میبندم تا سه بشمرم اینجاست ۱ ۲ ۳ لیدی: اممم چیزه بهتره
از هم جدا نشیم بیا در و یاز کنم خنده ای کردم

لدى

ادامه دارد

عکس، کاور آراتان

آرتان

دختره احمق روانی شرط میبندم تا سه بشمرم اینجاست ۱ ۲ ۳ لیدی: اممم چیزه بهتره
از هم جدا نشیم بیا در و باز کنم خنده ای کردم

لیدا

ادامه دارد

عکس کاور آراتان

ساعت ۲۱:۵۷ فصل ۳

سریع پامو گذاشتم رو شاخه سگا نزدیک میشدن آرتان کمک کرد که برم بالاو خودشم اومد
بالا من: نخوردنست که آرتان: خلی دیگه نه خوردم اینم روحمه اینجا نشسته من: آهااا آرتان
این آها داشت خدایا یه عقلی به این بدھ یه پولی به ما من: حالا چیکار کنیم تلفنت که
داعون شد منم که ندارم آرتان: نگران نباش شب و اینجا میخوابیم من: چی آخه چطوری
من نمیتونم میوقتم آرتان: میگی الان چیکار کنم من: هیچی بگیر بتمرگ انقد سگا غرش

ادامه دارد.....

عکس، کاور لیدیا

به طرف پم ببنزین دویدیم من :بدووووو دیگه آرتان :بنظرت الان دارم چیکار میکنمم من :زود باش حرف نزن آرتان :ای خدا به پم ببنزین رسیدیم یه مرده اونجا بود آرتان باهاش به عربی حرف میزد من نمیفهمیدم چی میگن بعدش آرتان دستم و گرفت و به طرف یه اتاق کشید یه تخت دو نفره یه کانپه یه سرویس بهداشتی آرتان :همه سوراخای این اتاق و گشته حالا بیا رفتم رو کانپه نشستم یه کیک رو میز بود برداشم و بازش کردم یه تیکش و خوردم یه تیکش به طرف آرتان گرفتم من :بیا تا اوMD برداره کردم تو دهن خودم من :آخ ببخشید دستم اشتباهی رفت آرتان :بیشورر و رفت طرف تخت و گرفت خوابید من :از رو تخت بلند شو میخوام بخوابم آرتان :کسی، جلو تو نگرفته بگیر بخواب من :برووووو اون

ساعت دیگه پرواز داشتیم من : بشین من میرم و میام آرتان : کجاااا من : بشین میام رفتم تو همون رستورانی که وقتی میومدیم دیدم یه پیتزا گرفتم و میومدم که یکی از پشت جلو دهنم و گرفت و کشیدم تو کوچه میخواستم جیغ بزنم و فرار کنم که دیدم آرتانه من : هوییی چته تoooooo آرتان : ساکت تو فرودگاه دنبالمون بودن فهمیده آدم فرستاده دنبالمون من : حالا چیکارررر کنیمممم آرتان : این سه ساعت همینجا میمونیم خیابونم امن نیست پیتزا رو با هم خوردیم که یهو یه فکری به ذهنم رسید من : حتما الان منتظرمونن بیا یه کاری کنیم تغییر قیافه میدیم یه فروشگاه این بغل دیدم آرتان : ایوال عالییی شد بدو بیا بریم
ادامه دارد.....

عکس کاور آرتان

ساعت ۱۸:۰۰ فصل ۲۳

ادامه دارد.....

عکس کاور گریم لپدیا و آرتان

ساعت ۲۴:۴۹ فصل ۱

آرتان: یکم استراحت کن تا برسیم میخواستم بخوابم که نمیدونستم سرم و به چی تکیه بدم
برا همین سرم و گذاشتم رو شونه آرتان اول یکم جا خور ولی بعدش هیچی نگفت سرم
گذاشتم رو شونس و خوابیدم با تکونای آرتان بیدار شدم آرتان: دیگه کم کم خیال میکردم
مردی پسش زدم و بلند شدم من: من به این زودیا نمیمیرم بلند شدم آرتان: حالا کجا من
مگه نرسیدیم آرتان: نه من: پ مرض داری منو بیدار میکنی آرتان: باز شروع کرد اصلاً بگیر
بتمرگ گفتم شاید گشنت باشه یه ساندویچ گرفتم واست من: ۱۱۱ پس گشنه بودم کجاست
بعدش آرتان: نه دیگه تو بخواب من به جات میخورم من: ۱۱۱ لوس نشو دیگه گرفت دم
دهنشو و یه گاز ازش گرفت پریدم روشو موهاشو کشیدم دادش هوا رفت ساندویچ و ازش
گرفتم همه با دهن باز نگامون میکردن یکی از همون مهماندارا او مد طرفمون داشت آرتان و
با نگاش میخورد منم نشستم ساندویچم و خوردم دختره: ببخشید سروصداتون خیلی زیاده

لطفا سکوت و رعایت کنید من : او همچو طوری میگه انگار اینجا بیمارستانه و خانوم پرستار باز همینطور نگاش به آرتان بود من : آهای خانوم شاسکول من دارم باهات میحرفم میفهمی چی میگم خوردبیی تمومش کردی مهماندار: چیو دستم و گذاشتمن رو شونه آرتان من : این بدبوخت بیچاره که داری با چشمات میخوریش یه ساعته اگه سیر نشدی پسره صندلی جلویی هم هست صندلی جلویی یه تازه عروس داماد بودن داشتن مارو نگا میکردن من : میتوనی شوهر این بدبوخت بخوری اما اگه عروس خانوم چش واستون گذاشتمن مهماندار : بطفا ادب داشته بایشین من : همین که تو ادب داری و اسه هممون بسه مهماندار : ایشیش دختر زبون دراز و رفت اونطرف دختره صندلی جلویی : دمت گرم خوب آدمش کردی دختره هیز من : تو هم که فقط نیشتو باز کن آرتان : هان من : هان و درد هان و کوفت هان و مرض دختره صندلی جلویی : سلام من سارام و شوهرم سامان من : خوشبختم سامان همچنین سارا : همچنین من : منم لیدیام و اینم داداشم آرتان با چشای گشاد نگام کرد سارا : خیال میکردم نامزادته من : نه عزیزم داداشمه سامان : خیلیم شبیه همینا

درد جونمم و مرض سریع موبایل و قطع کردم نگاهی به اطرافم کردم من :اینجا زندگی میکنی یلدا :آره من :اه چقد بهم ریختست یه جا کفش افتاده بود یه جا لباس خواب من :یلدا مطمئنی اینجا مال توئه

ادامه دارد.....

عکس کاور آرتان

ساعت ۱:۲۵ فصل ۲۵

ادامه دارد

..... عکس، کاور لدیا

ساعت ۱۶:۳۹

نشسته بودم که صدای جیغ لاستیک ماشین او مدم سرم و بلند کردم دیدم آرتانه از ماشین پیاده شد آرتان: سلام چیزی شده اتفاقی افتاده چرا گریه میکنی درد داری چرا بیرون نشستی بلای سرت آوردن د چرااا جواب نمیدی من: آخه مگههه تو میزاری جواب بدم بعدش مگه حاملم که درد داشته باشم آرتان: مگه اونایی که حاملن فقط درد دارن من: خوووو حالا تو هم آرتان: بیا برم من: کجااا آرتان: خونه ما من: من بیام چیکار خانوادت نمیگن این دختره کیه اینجا چیکار میکنه آرتان: من خانواده ندارم من: چیبی آرتان: حالا

بامراهمم *

* شدی شیہ یاور اماممہم

آسه دلو رو میکنم*

تاریخِ اسلام

اشکام جاری شد همیشه این آهنگ و با یلدا گوش میدادیم ههه یلدا بامرامیت کجا رفت بی مرامم نمیدونم چرا به اینجا کشیده شدیم من :اون روزم همین آهنگ و گوش میدادیم آرتان:کدوم روز من :خونواهه پولدار که نه متوسطی داشتیم اون روزا تنها دغدغمون این بود که خوشگل تر از دختر عمه هامون تیپ بزینیم و مدلمون از دختر خاله هامون بیشتر باشه با اینکه کوچیکتر از یلدا بودم اما وقتی جایی میرفتیم پسری نزدیک خواهرم میشد میزدمش و نمیزاشتم نزدیکش بشه یه روز بابا تصمیم گرفت مارو ببره شمال گردش تو راه بودیم بارون میومد هوا هم تاریک شده بود ماما نام لقمه میگرفت تا بابا بخوره منو یلدا هم مزاحم تلفنی میشدم و به حرف بابام گوش نمیکردیم زنگ زدم یه پسر برداشت شروع کردم به حرف زدن سلام عشق منم تا اینو گفتم هنوز جواب نداده بود یه تریلی از جلو میومد و هی بوق میزد ترمذش بریده بود بابا هم او مد بهش نخوره که دیر شده بود تصادف کردیم تنها منو یلدا از اون تصادف بیرون او مدیم تو خونه بودیم که به خاطر کم بود غذا خونمون و فروختیم هیچکدوم از فامیل نیومدن کمکمون ازشون متنفرر شدم یه خونه کوچیک اجاره گرفتیم که از اونجا هم بیرونمون کردن تو کوچه بودیم که چند تا پسر دورمون کردن ما پا به فرار گذاشتیم من نمیزاشتم به خواهرم نزدیک بشن همینطور که میدویدیم از هم جدا شدیم تا ندونی کدوم ور بیان ولی دیگه نتونستیم همیدیگه رو بیدا کنیم تا اینکه یا تو آشنا شدم و

ماموریت که رفتیم دیدمش ولی وقتی برگشتم و رفتم خونش لباساش ریخته بود لباسای زننده ای هم بودن گفتم شاید مال خودش نیست تا اینکه اون پسره او مد و اینجاش که رسیدم به حق افتادم گفت که کهنه برا بیی یه شب بودن با خواهرم ممهم پول داده اونجاااا شکستم با اینکه از اون کوچیکتر بودم ولی همیشه ازش مراقبت میکردم ولی نتیجه مراقبتت کرد نمهم چی شد دد آرتان : متاسفم اصلا باورم نمیشد دیگه هیچی نگفتیم من : تو نمیخوای بگی چی بلا بی سر خانوادت او مده هیچی نگفت منم دیگه هیچی نگفتیم جلوی یه خونه ویلایی شیک وایستاد خیلی بزرگ نبود ولی واسه من زیادیم بود

ادامه دارد.....

عکس کاور آرتان

ساعت ۵:۳ فصل ۲۸

پیاده شدیم و به طرف خونه رفتیم در و با کیلید باز کرد رفتیم تو که صدای یه دختر او مد دختره : آرتانی او مد بیی

یااا خدا نه همه دوست دختر داره

آرتان : آره مهمون داریم

دختره او مد دختره : آرتاننن باز زرزز

آرتان : نه به جان خودم این قضیش طولانیه

دختره : بعدا باید همه چی رو طعریف کنی سلام من فرشته هستم

من : سلام من لیدیام

دختره: بهتره فکر گول زدن آرتان و از اوست مخت پاک کنی خانوم کوچولو

من :بابا واسه خودت من این گواليه رو نمیخواه

فرشته: خخخ نه بابا خوشم اومد حواسم بهت هست

خودممم کوفت میکنم من :باشه عسیسممم نشست به غذا خوردن آرتان :سیر شدم
دستتون دردنکنه من :ا میوخردی هنوز فرشته :لاغر میشیا من :فرشته ضرفا رو تو بشور و
دستکشا رو دادم دستش فرشته :تو خواب ببینی و دستکشا رو داد به من من دوباره دادم
به اون اون دوباره داد به من آرتان :اه خستممم کردین بسه من و فرشته باهم :بالشه پس
تو بشور و دستکشا رو زدیم به سینش و او مدیم بیرون هنوز تو شوک بود بدخت من
:خخخخ خوب ادبیش کردیم فرشته :وای پوکیدمم قیافشو دیدی رو کاناپه نشستیم

من: تموممممم نشدددددد

فرشته: هنوز تموم نشده‌هست

من : تمیز ز بشور یا ۴۴۴۰.

فرشته: تمیز دست بکش

آرتان : میشه خفه شینننن دخترای.....

من و فرشته با فوشایی که داد هنگ کردیم

ادامه داردند

لیدا کاور عکس

ادامه دارد.....

..... عکس، کاوه، آرتان

ساعت ۵۴:۲۹ فصل

نشستم روی تخت من :خوب آرتان :مخواستیم بریم مسافرت منو بابام و ماما نم و بهترین آجیه دنیا همه چی خوب بود مت^۸ سالم بود و تینا^۶ سالش سرو صدا میکردیم عاشق بابام بودن گفتم بابایی میای بازی گفت باشه پسرم چه بازی دستم و گذاشتمن رو چشمash گفتم منو کیم داد زد آرتان پسرم دستت و بردار هنگ کردم ولی بعدش برداشتمن ولی دیر شده بود با بعض حرف میرد ولی گریه نکرد آرتان :ولی دیر شده بود رفتیم تو جنگل و به درختا خوردیم و فقط طلطط منننن نمردممم به جای اینکه اونا زنده بمونن من زندم لعنتیتت به من همه فامیل ازم متنفر شدن تنها کسی که پیش بود فرشته بود دختر خیلی خوبیه مخواستی بدونی دونستیبی دیگه من :متاسفم آرتان :نباش حالا هم برو تا بخوابی اتاق ته راهرو سمت راست بلندشدم اتاق رو برویشو میگفت من :انقد براتتت سخت بود بگیبی اتاق رو برویبی آرتان :حالا همون چه فرقی داشت من :خیلیم فرق داشت این همه گفتی خو یه کلام میگفتی اتاق رو بروی آرتان :لیدیا الان حوصله ندارم یه چیزی میگم ناراحت میشی گفتمم برو ولی قبلش میخواستم بگم یکی دیگه فردا میاد میخواهد چند مدت با ما زندگی کنه من :باشه بابا رفتم برگشتم برم که یاد حرفش افتادم من :چیبیبی یعنی چی کیه بگوووو آرتان این و دیگه نمیگم اگه بکشیم فردا میبینی دیگه من :باشه رفتم تو اتاق رو بروی جوننن همه چیزش آبی صورتی بود رفتم رو تخت خودم و پرت کردم ولی حس فوضولی نمی راشت یه جا بشینم خیلی دلم میخواست بدونم کی میخواه چند مدت بیار اینجا برای اینکه یکم از حس فضولیم کم کنم بلند شدم و در کمد و باز کردم هیچی تو ش نبود یه دردیگه رو وا کردم که عشقممم تو ش بود ای قربون دستشویی خوشجمل برم خخ یه میز توالت بود که در کشو هاشو وا کردم یه چند تا لوازم آرایشی بود و یه قاب عکس که عکس دو تا بچه بود فکر کنم لوازم آرایشیا مال ماما نش بود آرتان از کوچیکیشم خوشگل بوده نگاهی به دختر که کنارش بود کردم چقد صورتش آشنا بود خخ آها چهرش مثله آرتان بود آره خواهرش تینا وجی :دختر تو نمیخای بت مرگی من :تو بت مرگ چه کاری به من داری وجی :برو بت مرگ دختر از اونجا که من دختر خوبیم باشه به حرف وجی جونمم گوش میکنم وجی :آفرین به تو میگن دختر گل بلند شدم و با دو خودم و پرت کردم رو تخت چه تخت نرمی تا حالا از اینا نداشتیم وجی :ای تو وو روحت دختره بی ادب اینجوری میپرن اصلا من رفتمم پتو رو رو خودم دادم خدایا^{۱۱} این چه سرنوشتیه که واسم رقم زدی

یکی خواهرم که خودشو هم خواب مردا کرده یکی دوستم (نازی) که تازه خانوادشو پیدا کرده بود ولی چی شد بهش تجاوز شد یکی من که نه کسو کاری دارم نه هیچی و باید تو خونه مرد غریبه باشم هیبی روزگارر اوه یلحضه از فاز غمگین بیاییم بیرون آرتان گفت یکی قرار بیاد و چند روز اینجا بمونه یعنی کیبی میتونه باشههههه اوه کاش نمیخواست بگه کیه اصلا هیچی نگفته بود چشمam و بستم و گرفتم خوابیدم همش تو خواب آرتان هر دیقه میگفت فردا یکی میاد فردا یکی میاد از خواب پریدم اوتنن نمیدونه من فضولم ای خدا نگا کردم ساعت ۳ نیم بود بلند شدم الان باید بهم بگه
ادامه دارد.....

عکس کاور پوستر رمان جیبیم خالی دلم پر

ساعت ۱۵:۴۴ فصل ۳۰

در اتاق و یواش باز کردم و آروم رفتم دم اتاق آرتان یواش باز کردم یهو خشکم زد یکی تو تاریکی گلوی آرتان و گرفته بود سریع او مدم بیرون باید نجاتش بدم گلدون روی میز و برداشتمن یواش رفتم تو هنوز متوجه من نبود آرتانم داشت بابالک میزد خخخ یواش رفتم پشت مرده که یهو روشو کرد اینور خشکم زد نمیدونستم چیکار سیاه پوشیده بود پسره : به به مهمون داریم من : اممم چیزه گلدون و گرفتم طرفش من : تقدیم با عشق به تو ای دزد سیه پوش من دزده هنگ کرده بود من : نمیخای چیزی بگی دزده : عجب خلیی هستی دختر من : هی هی یلحظه یهو افتاد رو زمین نگا کردم آرتان با دست زد بود تو گردن پسره من : بابا ایول آرتان : تورووو او مدمی اینجا چه غلطی بکنی من : آها تحویل بگیرر لیدیا خانوم بشکنه دستی که نمک نداره آخه بیشبور اگه من نیومده بودم که الان مرده بودی یهو نگام افتاد به نیم تنه برهنه آرتان من : خوب چیزه کاررر داشتممممم آرتان : بگووو من : اول با این یه کاری کنیم آرتان زنگ میزنم بیان ببرنش من : اوکی آرتان : حالا تو کارتو بگو من : ادل

یه چیزی چند تا نگهبان واسه اینجا بگیر و گرنه من همیشه نیستم که نجات بدم که آرتان: تووو منو نجات دادیم این خودم این پسره رو بی هوش کردم من: اصلاً قبول نیست اگه من نبودم الان باید تو سرد خونه بودی آرتان: من پسره و زدم یهودیدم پسره داره به هوش میاد همون گلدون و زدم تو سرش من: حالا دیگه من نجات دادم آرتان: ای تو روحتت و یه شماره گرفت و رفت بیرون منم بالا سر پسره بودم کلاه و از سرش کشیدم چیزی احمد بود بود بود بود بود بود بود من: آرتانن آرتانن بگو نیان بگو نیان آرتان: یلحظه گوشی دستت باشه چی شده لیدی من: من این یارو و میشناسم جون هر کی دوست داری بگو نیان گیج نگام کرد آرتان: ببخشید ظاهرن یه مشکلی پیش او مده این یکی از دوستام بوده او مده باهام شوخی کنه بله متوجههم ببخشید خدا حافظ آرتان: اون کیه من: احمد آرتان: همون شریکت من: بعله رفته تو اتاق به هوش او مده بود تا او مده در بره نزاشتمن من: احمد منم ماهان احمد: ما هانن تو اینجا چیکارر میکنی چرا شبیه دخترها شدی آرتان: اول به سوالای من جواب بده تو چرا به اینجا او مده من: آره احمد جونن من راستشو بگو احمد: مننن نمیدونم گیج شدم مم بهم پیشنهاد پول کردن گفتمن بیام این آقارو بکشم و یه دختر و به دزدم من: کدم دخترو اسمش و نگفتن احمد: لیدیا من: یعنی بیی چی آرتان: مشکوک میزنه من: آرتان تو بھش بگو فقط طوری که شوکه نشه آرتان: باشه خوب احمد این ماهان دختره و اسمش لیدیاست واسه اینکه کسی اذیتش نکنه مثل پسرا خودش و کرده بود احمد هنگ کرد من: خوبه گفتم طوری که شوکه نشه بدخت هنگ کرد آرتان: پس چطوری میگفتم احمد: پس پسیس باید برعی لیدیا! باید برعی

بزرگم بودم و وصیت مادر بزرگم بود آرتان: الان کجاست من: قایممش کردم اون سنجاق
خیلی برام مهمه احمد: پس چطوری به اون رسیده من: وقتی پدر و مادرم مردن عموم به
زور ازمون گرفت

ادامهه داردد.....

عکس کاور پوستر رمان جیبم خالی دلم پر

ساعت ۱۷:۱۱ فصل ۳۱

آرتان: واقعاً راست میگی بگو جون من من: به جون تو که دروغ خخخخخخ آرتان
_____ ° خیلی خنگی الانن وقت شوخیبی کردنه همه همه من: خو من چه میدونم تون برا
چ او مده دنباله مون خووو آرتان: خیلیبی بی مزه ای و گوشیش و برداشت و زنگ زد به یه
نفرو و رفت بیرون من: کار بدی کردم احمد: از بدم اونور تر و بلند شد و رفت بیرون من
کار بدی کردم و جی: خاکککک بر توروو من: پس کار بدی کردم رفتم تو اتاق و پتو رو
انداختم رومو هر وقت خرابکاری میکردم سریع میرفتم میخوابیدم چشمام و بستم خوابیدم

آرتان

زنگ زدم به بچه ها ماجرا رو طعریف کردم گفتن میدونستن اومنده ایران یه محموله آورده فردا هین جایه جا کردن محموله میگیرنش و احمدم سه روز بخاطر کارش زندون میوقته من موندم با این همه سروصدا و صدای پلیسا این لیدی کجاست رفتم تو اتاق نبود رفتم تو اتاقی که بهش داده بودم انگار نه اتفاقی افتاده یه پاش از تخت آویزون بود یه دستشم دیگه دهنش مثل غار حرا باز بود رفتم طرفش بلندش کردم درست خوابوندمش و پتو رو انداختم روش که گردنم و گرفت تو بغلش لیدیا: بیا عزیزم بیا سگ ملوسم چشام چهار تا شد من: بیداری لیدیا: آره چیگرممم آرتان: چرا گردنم و گرفتی چیکار کنم لیدیا

های هاپ کن سگ ملوسمن: چیکاررررر کنممممم ولممم کن ببینم صورتم تو گردنش
بود احس خوبی بهم دست میداد زربان قلبم تند تند میزد سریع بلند شدم من: دختره
خنگ احمق نگاهی بهش کردم انگار نه انگار خواب بوددددد پس اون حرفبا من نبود تک
خنده ای کردم و او مدم بیرون فردا آرشام و کیوانم میان

لیدا

آرتان: تو دیگه کی هستی بابا من: من لیدیا هستمم آرتان: کی به کی میگه بیمزه.....
از اینجا

عکس، کاهو آرتان

ساعت ۳:۹ فصا

دعوا میکردیم که زنگ در زده شد سریع هر دو به طرف در رفتیم در و که باز کردیم دو تا سر داخل اومد یکی آرشام بود یکی کیوان من :سلام آرشام :سلاممممم برویچ من :الیک آرتان :سلام داش من :سلام کیوان کیوان :سلام لیدیا آرتان :سلام کیوان کیوان :سلام آرتان من :سلام آرتان آرتان :سلام لیدیا آرشام :سلام کیوان کیوان :سلام آرشام

من: خوب پس بین و اسه خودتون درست کنین تنبلا آرتان: میگم چرا مثل آدم حرف میزنه

ادامه دارد دارد دارد دارد.....

عکس کاور لپدیا

ساعت ۳۱:۲۲ فصل ۳۳

لیدی خوش میگذره من :چی نازی :تو بغل آرتان میگم خوش میگذره سریع فاصله گرفتم
که دوباره رفتم زیر آب و آرتان :دوباره منو گرفت من :ببرم بغل پله ها آرتان :نوج من
آرتانننننننن بزارمممم زمین یهو ولم کرد که رفتم زیر آب دوباره آوردم بالا نفس نفس
میزدم من :خی خیل خیلی بدیسیسی.....

ادامه دارد.....

عکس، کاور آرتان

ساعت ۵۵:۰ فصل ۳۴

همینطورر سرم بره ولی قولم نمیره من :عاشقتونم داداشای گلم من :من میرم ببینم این نازی لباس واسه خودش پیدا کرد شما هم برید ببینید آرتان چرا این همه دیر کرد آخههه رفتم طرف اتاقم که آرشامم دن بالم او مدت تا بیاد ببینه آرتان لباسаш و عوض کرده ... در اتاقو باز من :ببین هنوز لباساشو عوض نکرده و نگاهم و به داخل اتاقم چرخ دادم که با صحنه ای که دیدم قلبم فشد بغض کرده بودم آرتان :لیدیا مااامن :ببخشید فکر کردم نازی تنها است نازی: بر خرمگس معركه لعنت سریع درو بستم هنوز لحظه بوسیدنشون جلو چشممه تا او مدم برم محکم به یه چیزی خوردم نگا کردم آرشام بود آرشام :لیدیا آرتان تو اتاقش نبود من :نیازی نیست دنبالش بگردی داره با عشقش حال میکنه و راهم و به طرف سالن کج دادم رفتم و رو کانایه نشستم آرشامم او مدم قیافم پکر شده بود کیوان :لیدی چیزی شده آرشام :منظور حرفتو و نفهمیدم یعنی چی هیچی نگفتم کیوان :د حرف ففف بزن نه آرشام :یچیزی بگومن :واضح ححح تراز بگم در اتاق و باز کردم آرتان و عشقشون نازی خانوممم لب تو لب هم بودن آرشام :چیزی کیوان :ناراحت نشو حتما یه اشتباھی شده من :هههه آره حتما کیوان :بگزیریمممم بچه ها فردا جشن تولد دوست دخترمه همه دعوتین من :تورو کی دوست دختر پیدا کردی بییی کیوان :مارو دست کم نگیرر بابا من :ای شیطونا آرشامم تو چی آرشام :با من گدا هم دوست نمیشه من :خخخ با اینکه میخندیدم تو دلم آشوب بود تمام فکرم سمت اتاق ته راهرو سمت راست بود من :من هستم به کوری چشم آرتان و نازیم بود میرم بعد چند دیقه نازی با دهن وا شده دیگه کم مونده بود از خوشحالی جرر بخوره او مدم و آرتانم با قیافه ناراحت به من نگا میکرد سریع نگام و ازش گرفتم من :راستی کیوان مهمونی مختلفه کیوان :آره یعنی پس من چطوری تولد دوست دخترمو تبریک بگم خخخ من :من چیمیدونم باووووو من که تا حالا نرفتم خوب حالا که اینطوره پس من برم بخوابم تا صب یکم برم خرید کیوان :باشه برو چون ما امشب اینجا پلاسیم شب بخیر گفتم و او مدم نو اتاق و در و بستم و بستن در مساعد شد با ریختن اشکای من رفتم رو تخت خوابیدم دوست نداشتم به چیزی فکر کنم دوست داشتم فقط بخوابم و به هیچی فکر نم ولی پول برای لباس فردا رو چیکار کنم اییی خدا جون با اینکه قول دادم اینکارو نکنم کلی نمیشه همین یه بار فقط و فقط همین یه بار

.....

ادامه

عکس کاور پوستر کاور رمان جیبم خالی دلم پر

چشمam و بستم و خواييدم صب بيدار شدم بعد تخلieh يه مانتك پو مشكى پوشيدم با يه
شلوار مشكى لوله اي با يه شال مشكى عينكى كه تو اتاق پيدا كرده بودم و براشتam و زدم
بيرون همه خواب بودن رفتم تو اتاق آرتان و موبايل و هدفنشو براشتam خخ رمزش و بلد
بودم يه بار كه جلوم زد حفظ شدم يواش از خونه زدم بيرون اه اين اولين بار بود كه تو روز
خودن تنها و به عنوان يه دختر و با يه تيپ دخترونه دارم ميرم بيرون يكم ترسناكه فقط ده
تومان پول داشتم يه تاكسي پيدا كردم و سوار شدم من: سلام آقا مرده: سلام دخترم كجا
ميرى من: لطفا منو به يه فروشگاه نزديك اينجا ببريد مرده: باشه دخترم ماشين حرکت كرد
و بطرف فروشگاه رفت ماشين و جلوi يه مركز خريد پارك كرد من: ممنون چقد ميشه
مرده: قابلی نداشت دخترم من: ممنون مرده: دو و پونصد خيلي راه نبود فكر کنم و اسه
همين پول و حساب كردم و پياده شدم عينكم و زدم نميخواستم صدای تيکه هاي پسرازو
 بشنوم هدفنو زدم تو گوشم و يه آهنگ گذاشتam و وارد مركز خريد شدم حالا فقط جيب
بريه آهنگ و قطع كردم با اين لباسا و موبايل اپل آخرین مدل مثل دخترای پولدar شده
بودم پس بهم شک نميکردن آهنگ و قطع كردم ولی هدفن و بيرون نياوردم عينكم و
بالاي سرم زدم يه پسر داشت ميومد طرف يه لبخند زدم همينطور ميومد يه چشمك زد
وقتي از بعلم ميگذشت كيف پولش و از جib پشتish بيرون بود آروم كشيدم بيرون پسره
جيگرتو من: بي پول بدبحت و از کنارش رد شدم پسره خيال كرد دارم پولدarيم و به رخش
ميکشم خخ خخ باید چند تا جib دیگه هم بزنم در كيفo باز كردم اوهوووووو پنج تاپنج تا
تراول بود اوهوو بچه مايداره پس دیگه نيازى به دزدی نداريم اول يكم بخندm روحيم
باز بشه بعد ميرم لباس ميخرم همينطور كه سرم و برگردوندم يه مغازه لباس مردونه ديدم
پيش به سوي لباس مردونه رفتم تو فروشنده يه پسر جون بود من: سلام آقا پسره: سلام
خوشگله چi ميخوای من: يكى از بهترین لباساتون پسره: باشه الان همينطور چند تا لباس
آورد و يه بهونه گرفتم پسره: خانومi خسته شدم بابا چقد سخت پسندin من: خو چيكار
کنم اصلا نميخوام پسره: چيبيي حala من اين همه لباس و چيكار کنم کي جمععشون کنه من
عمنتو بگو بياad جمععشون کنه از در خواستم که خارج بشم برگشتam طرفش من: شوهر عمت

و هم بگو بیاد زود تر جمع میشه پسره : دختر دیوونه او مدم بیرون همینطور نگا لباسا
میکردم و میرفتم که چشم خورد به یه دوست پسر دوست دختر دختره هی به پسره
میگفت که من این کیفم میخواه اه دختره چندش دختره : براممم میخربه بهنامم ای
پس اسمش بهنامه یه فکر شیطانی به سرم زد رفت طرفشون من : بهناممم عزیزمم
خوبی عشقممم پسره با چشمای از حدقه بیرون زده نگام میکرد دختره : بهنام این دختره
چی میگه من : بهنامصم این دختره کیه دیگه من نامزدشمم خانوم که باشن دختره
راست میگه بهنامم واقعا که و بطرف خروجی رفت پسره از تعجب خشک شده بود
پسره : دستت طلا وای عاشقتم دختر خلاصمم کردی من آزادم خدا نکنه یه دختر و بیاری
مرکز خرید من : خخخ من قصدم یه چیز دیگه ای بود تو نباید الان منو میزدی انگاری از
زندان آزادت کردن پسره : وای که نمیدونی چه دختری بود بیا یه قهوه دعوت کنم قصد بدی
ندارم فقط برای تشکر

عکس کاور لیدیا

ساعت ۲:۱ فصل ۳۶

من : اممم چیزه من خرید دارم الان باید برم بهنام : باشه پس من تو کافی شاپ این بغل
منتظرتم من : خوب باشه از قدیم گفتن مفت باشه کوفت باشه بهنام : ربطشو درک نکردم
ولی خوب باشه منتظرم و رفت یه قهوه ای نشونت بدم همینطور از بغل مغازه ها میگذشم
که چشمم و یه لباس قرمز که کمرش سنگدوزی شده بود و جلوش کوتاه بود چشمم و گرفت
رفتم تو مغازه من : ببخشید آقا میشه اون لباس قرمزه رو بدی پسره : بله حتما لباسه رو آورد
رفتم تو رختکن و لباس و پوشیدم محشرر بود او مدم بیرون من : همین خوبه چقد میشه
پسره : قابلی نداره من : پس بای پسره :)))) خانوم پول و حساب نکردن من : خخ خودت
گفتی قابلی نداره پسره : گوه خوردم من : نوش جونت پسره : پول و بده خانوم اذیت نکن من

پنج دیقه تو راه بودیم جلوی یه آرایشگاه توقف کرد آرتان :برو خودم شب میام دنبالت من :واقعا ممنونممم آرتان :خواهش میکنم او مدم بیام پایین که دستم و گرفت و چند تا تراول دستم داد من :نیازی نیست خودممم دارممم آرتان :برو گمشوووود پایین حوصله ندارم انقد با تحکم گفت که سریع او مدم پایین و بطرف آرایشگاه رفتم نشستم تا نوبتم بشه منو نشوند روی صندلی آرایشگر :ماشالاه خوشگلی ولی مونداری من :پس اینا چیه آرایشگر :خخ منظورمه کمه آرایشگر شروع به آرایش کرد و منم انقد خوابم گرفته بود خوابیدم

هیبی دخترباشوووو

چشمam و آروم باز کردم که آرایشگر و دیدم بلند شدم آرایشگر :ماشالاه چه ماه شدییی دختربرو لباستم بپوش ببینم رفتم تو رختکن لباسم پوشیدم جلل خالق ایننن منم چه تغیر کردم موهم هم بلند شده بود یعنی مو مصنوعی گذاشته بودن یه رژقرمز جیغ مات هم به لبام زده بود و سایه مشکی پشت چشمam محشر شده بود خودن خودم و داشتم میخوردم پالتو روی لباسو پوشیدم کفشامم پام کردم پول آرایشگر و حساب کردم هنوز موبایل آرتان و نداده بودم موبایلشو برداشتم و به کیوان زنگ زدم یه بوق دو بوق برداشت کیوان :ایییی دزد ناکس یاااا این گوشیووو برمیگردنی یا از حلقومت میکشم بیرون من :بکشن ببینم میتونی کیوان :لیدیا تویییی گوشیش دست تو بود یهو زد زیر خنده کیوان:چقد فوشت داده پس

من :غلط کرده بگو بیاد دنبالم

کیوان :نیست رفته دنبال نازی انگار یه سطل آب یخ روم بریزن

کیوان :خودم میام دنبالت

عکس کاور لباس لیدیا

ساعت ۲۱:۲۵ فصل ۳۷

من :ب باشه و گوشی و قطع کردم که گوشی زنگ خورد نوشته بود نفس برداشتم

سلام عشقِ مم دیدی گفتם بالآخرہ باہم دوست میشیم من: سلام خانوم کی باشند

تو دیگہ کی ہستیبی پس آرتان کوووو

من: من نامزادشم آخرین بارت باشه به شوهر منوزنگ میزني فهمیديسي و قطع كردم اه همون موقع يه ماشين وايستاد کيوان و آرشام بودن دور وبر و نگا ميکردن رفتم طرفشون من: هووو کجا رو نگا ميکنيد آرشام: ببخشيد خانوم شما من: اذيت نكن زود باش بريم کيوان: چه اذيتی خانوم من: عررررررررر کيوان: آرشاممم اين ليديه سوار شدم من برو حوصله ندارم انگار فهمين چون حرکت کردن وقتی رسيديم پياده شدم آرشام کمرم و گرفت با تعجب نگاش کردم آرشام: حالا ميفهميم اونم دوست داره يا نه هيچي نگفتم وقتی رفتم تو چشم چرخوندم تا پيداش کنم روی مبل نشسته بود نازی يه چيزی مگفت و اون هي ميخندید رفتم طرفش نگاش که به من افتاد چند لحظه ميخ شد نازی يه لباس خيلي کوتاه پوشیده بود من: سلام نازی نگاهي کرد آرتان: سلام نازی: اوه توبيي ليدي گوشيه آرتان به طرفش گرفتم من: ببخشيد دير شد دست من بود ترسيدم گم بشم و تلفن پيدا نکنم ازتون کمک بخواه آرتان: اشكالي نداره کيوان رفت پيش دوست دخترش و آرشام کنار يه دختره بود منم نشستم روی يكى از مبلای دور نشسته بودم که يه پسر او مرد کنارم نشست پسره: سلام خانوم خوشگله افتخار يه دور رقص و ميدي

محکم لباسو رو لبام گذاشت و ولم نمیکرد با تلاش خودم و ازش جدا کردم نیششو اندازه دهن فیل باز کرد آرتان :اینوه میخوام

ساعت ۳۷:۲۳ فصل

هایی بگووو چراً اومد جلو محکم بغلمم گرفت کار بدی کردم که گذاشتم ببوستم کار بدی کردم که گذاشتم بغل کنه نمیدونم ولی میدونم شدید به این بغل احتیاج دارم.....

ادامه دارد.....

عکس کاور لیدیا

ساعت ۱۷:۱۴ فصل ۳۹

عکس کاور آرتان

ساعت ۱۲:۶ فصل ۴۰

فصل آخر ررر

رفتم جلووو گوشش و گرفتم همه خنديدين آرتان: سگ هار ول کن اين لامصبوو گرفتم و
کشيدمش بیرون سوار ماشین شدیم هیچی نمیگفت حرکت کردیم طرف خونه آرتان
لیدی...من: ساکتتتتت دم در خونه بودیم میخواستم پیاده بشم برگشتم طرفش من: بیین
آرتان ما به هم نمیخوریم تو پولدار من

لباش و محکمم رو لباش گذاشت و آروم لبام بوسید هولش دادم عقب نگاش کردم اونم
نگاهی به من کرد آره من آرتان و دوست داشتم دوباره سرش و آورد نزدیک منم رفتم جلو و

لباش گذاشتم آروم و عاشقانه لباش و بوسیدم و سریع او مدم پایین قرمز شده بودم به طرف خونه دویدم رفتن تو اتاقم

حتماً شوخي كرده رفتم تو اتاقم و گرفتم خواييدم

*

*

*

لديسي، ليدسي عز بزمم ليديااا جونتنننن ليدسيسيسيسي، خره

من : هااااا جته اول صبي

آرمان: آراشگ، او مده خ

من: حبیبی، سس بع بلند شدم من: واسه ح، نگو حرف دیشیت راست بود

آلتان : است یهود

من : حالا چیکار کنم

آرتان: هیچی، یلند شو برو رو اون میز بشین

آیا بندہ وکیلن

حواسم نیود من بلمهمهه

زد روم و دوباره شروع کرد به مکیدن گردنم زیپ لباسم و باز کرد بوسه ای طولانی زد و
دستش رفت طرف لباس زیرم

*

*

*

*

*

*

نه آشنا شدم باهاش مثل آدم بود نه عاشق شدم نه خاستگاریش نه عروسیمون نه بچه
دار شدمون ولی همین که باهاش خوشبختم خیلیه

جیبم خالی بود ولی دلم پر از غصه و دردد بود جیبم پر شد ولیبی دلم همونطور پر موند
ولی نه با غصه و درد پراز عشق و محبت خوشبختم زندگی پستی بلندی زیادی داره منم
هم پستی و تجربه کردم هم بلندی

نویسنده : زهرا خرمی

شهریور ۱۳۹۵ سال ۲۰

امیدوارم از رمانم خوشتون او مده باشه رمان جنگ دو بچه پولدار و بخونید پشیمون نمیشید
خیلیبیبی قشنگه ادامه رمان گناهکاره

پایان